

## ***Ochtendhumeur***

Getjilp en gefluit  
ik moet eruit  
een nieuwe dag opsnuiven

Kakafonie  
in harmonie  
vanuit het groen naar mij te wuiven

Ochtendhumeur  
wat een gezeur  
met zo'n serenade bij het ontwaken

Een hond blaft luid  
ze lachen hem uit  
wat een aanfluiting  
laat hem alsjeblieft staken

Terry van Lierop  
14 juli 1999

## ***Wrijf uw ogen uit***

Het oppervlak is vlak en glad  
Druppels vallen uit het water omhoog,  
vallen terug en vormen een kring  
Dan verschijnt een voet boven water  
Langzaam gevolgd door een kuit,  
Een dij, een fleurig broekje,  
een strakke buik, een gevulde plastron  
tot zich eindelijk een hoofd  
losmaakt van het oppervlak

Het laatst wordt het lange, blonde  
haar losgelaten door het water  
Dan verheft de figuur  
zich achterwaarts omhoog  
en draait een driedubbele  
Ezelsberger

Onze blik volgt de figuur  
en krijg nu een plank in  
het vizier, die zwiept en slaat  
De beweging wordt minder en  
minder, de vrouw maakt een boog  
door de lucht, ze gaat nu verticaal  
dalen en strekt haar tenen uit

Dan raakt ze de plank weer  
die net in het midden  
is en tot rust komt  
De figuur laat haar armen  
zakken tot ook zij verstijft  
tot alles bewegingsloos is  
Een standbeeld, roerloos  
in de ruimte, en wij ons  
afvragen wat we hebben gezien

Peter Masee  
November 1999

## **Strand**

Twee kleine blonde kopjes  
schuifelen over het zwarte zand,  
gaan voorzichtig het water in  
ieder een emmertje in de hand

De ouders kijken vertederd  
vanaf het balkon in de verte toe  
“Wat is de zee hier heerlijk rustig”  
“Kom terug naar bed, ik ben nog moe”

Een uurtje later zijn ook zij beneden  
bij de kindjes en het zandkasteel  
“Deze vakantie is echt fantastisch  
Ik geloof dat niemand zich verveelt”

Peter Masee  
Januari 2000

## ***Gevoel***

Hebt u ook wel eens het gevoel  
dat de wereld steeds sneller draait  
de mens om zich heen klauwt en graait  
op zoek naar houvast, naar een doel

Hebt u ook wel eens het gevoel  
dat na zoveel honderden jaren  
van onderzoek en kennis vergaren  
je toch denkt: wat verandert het aan de hele boel?

Hebt u ook wel eens het gevoel  
dat pas wanneer mensen bij elkaar gezet worden voor 100 dagen  
ze gaan communiceren en gevoelens overdragen  
Nederland ademloos toekijkt: wat een foute boel!

Hebt u ook wel eens het gevoel  
om blootvoets te dansen daarbuiten  
in 't gras liggend met de vogels te fluiten  
om een echt te gaan praten  
niet met de andere schapen mee te blaten  
je schoonmoeder eens lekker te verwennen  
iemand echt beter leren kennen  
te leven in warmte, vol energie en zon  
als dat in 2000 toch eens allemaal kon

Hebt u nou ook wel eens dat gevoel  
als u begrijpt wat ik bedoel

Terry van Lierop

eind 1999

## ***Dromen op de wolken***

Zoet

roze wolken

soms een donderbui

lucht blijkt vlug geklaard

kinderdromen

Spannend

grote speurtocht

actie, sensatie, romantiek

ridder op brommend blik

tienerdromen

Liefde

seksuele ontdekkingstocht

heftig fladderende vlinders

rozengeur en maneschijn forever

huwelijksdromen

Dromen

witte wolken

dagdromen wordt ontsnappen

aan drukte van alledag

leven

Terry van Lierop

21 mei 1999

## **Storm**

Zand in mijn ogen  
schuurt en perst tranen

Wier, hout en vis  
ruiken naar heimwee

De spokende wind wordt  
windstil in mijn oren

Zout saust mijn haren  
verleider van lippen

Armen en benen gespreid  
Ik ben meester!  
Ik sta in het leven!

en op warme Chocomel

Karin Vossen  
Februari 1999

## ***De aardappelschiller***

Het zuidoosten zonnelicht schijnt vrolijk  
filterend tussen de takken door  
op mijn grote begeerlijke vent,  
zittend aan het campingtafeltje

Zijn zwarte dansende lokken  
verraden zijn passie voor de nacht  
In zijn nek glinsteren druppeltjes  
die zich parelend en tergend traag een weg  
naar zijn wervelknobbeltjes zoeken  
Zijn gespierde gebruinde rug  
is licht gebogen, in alerte staat  
om iets breekbaars te beschermen

Dan pakt hij haar zorgvuldig op,  
de aardappel-aardevrucht  
en schilt haar fijn met een mesje  
tussen zijn grove vingers, knuisten,  
precies zoals hij ook heel teder  
mijn bloesje open knopen kan

Dan merk ik pas dat ik al meer  
dan tien minuten lang  
de reeds verdwenen zoete restjes  
sap van mijn honingmeloen  
met mijn tong zoek,  
likkend rond mijn volle zomerlippen

Karin Vossen

Weert, 15 maart 1999

***Uit de bocht***

De zweep knalt  
opjagend  
draai na draai

een tollende rode vlek  
haalt uit  
naar onverwachte hoeken

struikelend  
over kuiltjes  
wippend in wankele balans

en

raakt verward in  
de wikkel van  
een Haags hopje

Annie Kessels  
26-02-1999



## ***Met de eer gaan strijken.....***

Ik zal het maar meteen vertellen, aan sommige karweien heb ik een grote hekel. Soms lukt het me ze af te maken zonder dat mijn gevoel negatief beïnvloed wordt, maar die momenten lijken schaarser te worden. In de loop der jaren heb ik geleerd ze meer en meer te gaan haten. De vrouwen onder ons zullen instemmend knikken en begrijpen wat ik bedoel als ik het woord strijken laat vallen.

Alleen het feit dat je als vrouw ter wereld komt, veroordeelt je tot een plaats achter de plank. Dat wordt al op zeer jonge leeftijd duidelijk.

Ooit, in een "vorig" leven, had ik hoge verwachtingen van mezelf en zag de strijkplank als een springplank naar een geweldige carrière als huisvrouw. Wat zou ik mijn man verrassen met netjes gestreken overhemden en lakens. Maar het enige wat zijn interesse voor lakens wekt, is om ze zo snel mogelijk op een aangename manier gekreukt te krijgen.

Na al die jaren roept niemand in mijn huishouden verrukt en dankbaar naar mij omdat ik "het" weer klaargespeeld heb: de was geurig, kleurig en glad in de kast. Zelfs de reclamemakers zijn niet in staat om hier een reëel beeld te schetsen. De vele trucjes, zoals gelijktijdig een film proberen te volgen, met mooi weer lekker in het zonnetje of ondertussen lekker kletsen met je kinderen maken de handelingen niet minder zinloos.

Is het jullie wel eens opgevallen dat strijkplankovertrekken zo akelig kleurig en fleurig zijn? Dat stemt je al tot nadenken, nietwaar? En nadenken doe ik, zo surfend over mijn strijkplank. Wellicht wordt achter de plank de basis gelegd om de vele plooitjes en kreukjes die we in het dagelijkse leven tegen komen, glad te strijken. Wie zal het zeggen.

Maar als deze gedachte een kern van waarheid bevat wordt het hoog tijd dat ik mijn moederlijke plichten ga vervullen. De strijkplank als springplank voor de aankomende generatie mannen. Er ligt een levenstaak op mij te wachten. Niet langer mijn dochter vragen of ze zo lief wil zijn, maar mijn zonen inwijden in de schone kunst van kreukjes wegstrijken. Of de jongens staan te jubelen vanwege de initiatieven die hun moeder ontwikkelt is nog maar de vraag, maar één ding weet ik zeker. Eventuele toekomstige schoondochters zullen mij, als ik succesvol blijk te zijn, naar waarde weten te schatten.

Annie Kessels  
n.a.v. springplank

31 okt 1999

***Een late zomerdag***

twee bomen oud en moe  
zwaaien elkander koelte toe  
bladeren droog met een waas van grijs  
deinen op de wind en knikken wijs  
alleen nog wiegen door de tijd  
het is goed zo de tijd bevrijdt

Annie Kessels  
Zomer 1999

## ***Haags Hopje***

Blinkend blik, verboden vrucht  
Pronkend op de kast  
Het wakend oog de kamer uit  
Geen mens die op ons past

Blinkend blik, verboden vrucht  
Door jou krijg ik vást straf  
Het dekseltje springt, floep, omhoog  
En ik ga overstag

Blinkend blik, verboden vrucht  
Ik ruik de koffiegeur  
Het smaakt zó fijn om stout te zijn  
O jee, de kamerdeur

Blinkend blik, verboden vrucht  
Haags Hopje in de keel  
Moeder komt de kamer in  
Een oorvijg is mijn deel

Annemiek Korsten  
28 februari 1999

## ***De boezemvriend***

Ik ben een echte boezemvriend,  
een steun voor jong en oud.

Ik ben door iedereen gewild:  
verliefd, verloofd, getrouwd.

Ik ben een echte boezemvriend,  
gestreeld door menig hand.

Ik ben een lust voor ieders oog:  
charmant, sportief, pikant.

Ik ben een echte boezemvriend,  
groot én klein telt mee.

Ik houd ze stevig in bedwang:  
A, B, C of D.

Annemiek Korsten

27 april 1999

## ***Aardappelmoetheid***

Wat eten we, wat eten we,  
heeft iemand een idee?  
rösti, schijfjes, au gratin  
of wordt het toch puree?

Wat eten we, wat eten we,  
ik ben die piepers zát.  
Iedere dag dezelfde kost:  
gekookt, geprakt, patat.

Ik droom van Foe Yong Hai met kreeft,  
van Spaanse pot-au-feu,  
moussaka, pizza, tacosaus  
en malse cordon bleu.

Wat eten we, wat eten we,  
het blijft de grote vraag.  
Het is al bijna kwart voor zes,  
we eten frites vandaag!

Annemiek Korsten  
19 maart 1999

## ***La lingerie de la femme***

Negligé transparant, o la la  
en een korset met veters  
en moderner nog, een met een rits  
en een BH met beugel,  
wit geweest maar nu verroest,  
ligt naast een jarretel  
in kleuren taupe, lila, hemelsblauw,  
turquoise, wit en roze

Pour madam, niet voor haar meid  
in ieder geval verleden tijd,  
want ik zag het op hout en achter plexiglas  
toen ik in Genève in het museum was

Anja Masee

N.a.. de expositie

“Accumulation de lingerie feminine sur toile, bois et plexiglas”

## ***Spinnenweb***

Er was eens een schitterend web  
met parels hier en daar  
Die wilde ik oogsten gaan  
maar ze vielen uit elkaar  
Het gescheurde rag  
hing als een vlag  
halfstok voor kinderdromen  
die nooit zijn uitgekomen

An Cuypers-Rutjens  
Mei 1999

## ***Aardappel anders***

Ik ben van de koude grond:  
een echte Eigenheimer  
Gekookt ben ik bloemig en blond  
maar nu, ongeogst, een slijmer

Want door de nattigheid op 't land  
kreeg ik de aardappelmoetheid,  
kwam ik niet in een aardappelmand  
al was ik wel daartoe bereid

Mijn begeerte ging uit naar een rooier  
want ik vind mij als een frietje veel mooier

An Cuijpers-Rutjens  
Maart 1999